



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8699/2025
25.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА (раније АА1) из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против туженог „Internet Group“ доо Београд из Београда и ББ, главног и одговорног уредника портала „Телеграф“ р.с. Београд, чији је заједнички пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж3 78/25 од 26.02.2025. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж3 78/25 од 26.02.2025. године

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 352/24 од 10.12.2024. године, ставом првим изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе као у поднеску од 10.12.2024. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени „Internet Group“ доо Београд, као издавач „Телеграф РС“ да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ од 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.12.2024. године као дана доношења пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени „Internet Group“ доо Београд, као издавач „Телеграф РС“, да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ преко досуђеног у ставу другом изреке, а до траженог износа од 250.000,00 динара, односно за износ од још 180.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.12.2024. године као дана доношења пресуде па до исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени ББ, главни и одговорни уредник портала „Телеграф РС“ да са портала „Телеграф РС“, уклони следеће делове текста: „Поред ове приче њеног кума око посредовања у проституцији направила и велике грешке у мом животу...“, „ВВ тврди да ће се ускоро чути ко је његова бивша жена певачица АА“, „Ствари сада излазе на видело. Имам потребу да кажем да се

ограђујем од бивше жене која је велики манипулатор и нећу да имам ништа са стварима које сада излазе у јавност, ове мале „куравенске ствари су мали детаљи у комплетној ризници дешавања“, и фотографије тужиље које су објављене на интернет адреси: <https://www.telegraf.rs/jetset/vesti/-jetset/> након што је ухапшен кум који му је крстио ћерку огласио се АА бивши: макро је на кварно крстио моје дете, о свом трошку у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужили на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 191.700,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж3 78/25 од 26.02.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 352/24 од 10.12.2024. године у ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавеже тужени „Internet Group“ доо Београд, као издавач „Телеграф РС“, да тужили на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ од 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.12.2024. године као дана пресуђења, па до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 352/24 од 10.12.2024. године у ставу четвртом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље да се обавеже тужени ББ да са портала „Телеграф РС“ уклони следеће делове текста: „Поред ове приче њеног кума око посредовања у проституцији направила је велике грешке у мом животу...“ ВВ тврди да ће се ускоро чути ко је његова бивша жена певачица АА“, сада ствари излазе на видело. Имам потребу да кажем да се ограђујем од бивше жене која је велики манипулатор и нећу да имам ништа са стварима које сада излазе у јавност, ове мале „куравенске ствари су мали детаљи у комплетној ризници дешавања“. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става петог изреке Вишег суда у Београду ПЗ 352/24 од 10.02.2024. године, тако што је обавезана тужиља да туженима „Internet Group“ доо Београд и ББ, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 216.650,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженима „Internet Group“ доо Београд и ББ накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 49.900,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...10/2023) Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, на интернет порталу „Телеграф РС“, дана ...2022. године, објављен је текст под насловом: „Након што је ухапшен кум који му је крстио ћерку, огласио се АА бивши: „ГГ је на кварно крстио моје дете“, а у тексту се између осталог наводи: „Поред ове приче њеног кума око посредовања у проституцији направила је велике грешке у мом животу...“ „ВВ тврди да ће се ускоро чути ко је његова бивша жена, певачица АА“, „Ствари сада излазе на видело“ имам потребу да кажем да се ограђујем од бивше жене која је велики манипулатор и нећу да имам ништа са стварима које сада излазе у јавност, а ове мале „курвинске ствари, само су мали детаљи у комплетној ризници дешавања“, уз текст је објављена фотографија тужиље испод које је објављено: „Бивши муж АА, ВВ, тврди да је певачица са ухапшеним макроом ДД њему иза леђа крстила дете и да то никад неће опростити.“ Тужиља је у свом исказу навела да је нико није контактирао, да се објављивање

спорног текста одразило на тужиљину ћерку јер је имала велике проблеме у школи, на њене родитеље који су имали здравствених проблема, као и на тужиљу која је прекинула емотивну везу, као и на њено здравље. Тврди да је у то време тражила помоћ психијатра, ишла месецима на терапије и почела је да пије антидепресиве.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је оценио да је тужбени захтев тужиље делимично основан. Закључио је да информације које су објављене у тексту дана ..2022. године, су лезионо подобне да могу повредити част и углед тужиље која се дужи низ година бави професионалним певањем, у јавности је позната као поп певачица, а из навода и текста може се створити негативан став према тужиљи као лицу које се бави проституцијом односно као лицу које се доводи у везу или је сарадник лица осуђеног због кривичног дела посредовања у проституцији, те да су објављене непроверене, неистините и непотпуне информације које су подобне да наруше достојанство и част и углед тужиље. Оцењује да изнете тврдње нису засноване на истинитим чињеницама да су исте непроверене, сензационалистичке и непримерене су објављивању информација у интересу грађана. Због тог објављивања тужиљи је причињена штета јер је трпела душевне болове због повреде части и угледа, па је обавезао туженог „Internet Group“ доо као издавача да тужиљи накнади нематеријалну штету у висини од 70.000,00 динара, док је захтев тужиље по истом основу у преосталом делу одбио као неоснован. Првостепени суд је обавезао и одговорног уредника ББ да уклони текст са наведеног портала, као и фотографије које су објављене на интернет адреси.

Другостепени суд није прихватио овакав закључак и правну аргументацију првостепеног суда, налазећи да закључак првостепеног суда није правилан јер је на утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право. Другостепени суд полази од члана 4. Закона о јавном информисању и медијима и налази да је јавно информисање слободно и не подлеже цензури. Путем медија се објављују информације, идеје и мишљења о појавама, догађајима, личностима којима јавност има оправдани интерес да зна, без обзира на начин на који су прибављене информације, сагласно члану 5. цитираног закона. Уредник и новинари су дужни да преузете информације, идеје и мишљења пренесу веродостојно и потпуно, ако се информације преузимају од другог медија да наведу и назив тог медија (сходно члану 9. став 2. Закона). Достојанство личности (част, углед) на који се односи информација је правно заштићено сходно члану 79. став 1. Закона. Објављивање информације којом се врши повреда части и угледа, приписивањем особине или својства које оно нема, односно одрицањем особина или својства које има није допуштено ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на које се информација односи (члан 79. став 2). Информација из приватног живота може се изузетно објавити, без пристанка лица на која се односи, ако је у конкретном случају интерес јавности да се упозна са информацијом и тај интерес претеже у односу на интерес да се спречи објављивање (члан 82. став 1. Закона). Према члану 112. Закона о јавном информисању, лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, да због њеног објављивања трпи штету, има права на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању. Делови текста у коме се наводи да је тужиља манипулатор и да су то мале „курвањске ствари“, по оцени другостепеног суда ни на који начин не указују на тужиљине личне особине и моралне карактеристике, већ представљају вредносни суд тужиљиног мужа о целокупној ситуацији која се у том тренутку дешавала у медијима, а у којој се нашао и тужиља због свог кума ДД.

Закључује да не постоји део текста који указује да се тужила бави проституцијом и да је део мреже елитне проституције, како то она доживљава и тумачи. Спорни текст не садржи информације које би биле лезионо подобне да повреде част и углед тужиле. Преиначује првостепену пресуду и одбија тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете, као и захтев да се спорни текст уклони са интернет адресе на којој је објављен.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је преиначењем првостепене пресуде правилно применио материјално право. Правну аргументацију коју износи другостепени суд у свему прихвата и Врховни суд. Правилно је закључио другостепени суд да спорни текст не садржи информације које би биле лезионо подобне да повреде част и углед тужиле. Путем медија се деле информације, идеје и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, што је у складу са чланом 5. Закона о јавном информисању. Према члану 82. став 1. цитираног закона, информација из приватног живота може се изузетно објавити без пристанка лица на које се односи, ако у конкретном случају интерес јавности да се упозна са информацијом претеже у односу на интерес да се спречи објављивање. Тужила је позната широј јавности. Сходно томе, иста је дужна да трпи и одређене информације објављене у јавности и у погледу њеног приватног живота, под условом да се тиме њој не вређа част и углед. Интерес јавности је да се упозна са информацијама лица која представљају јавне личности и право јавности на такве информације претеже у односу на интерес да се спречи објављивање таквих података, уколико су исти у оквиру прописане садржине. Правилно је закључено да текст који је објављен представља вредносни суд тужилиног мужа о целокупној ситуацији која се у том тренутку дешавала у медијима у којој се нашла и тужила због свог кума, да не постоји део текста који указује да се тужила бави проституцијом, јер она то неосновано сама доживљава и тумачи. Правилно је закључено да спорни текст не садржи информације које би биле подобне да повреде част и углед тужиле.

Неосновани су наводи ревизије тужиле. Тумачење тужиле да је објављени текст сам по себи подобан да тужили нанесе душевну бол због повреде части и угледа, није прихватљиво. Лична преосетљивост не може бити основ за накнаду штете. У ревизији се поједини наводи из објављеног текста извлаче из контекста и тумаче у смислу схватања тужиле, па се не може прихватити навод да је другостепени суд преиначењем првостепене пресуде и разлосима у погледу неоснованости тужбеног захтева покушао да кроз шири контекст објаве тог текста оправда своју одлуку. Због свега изнетог, наводи из ревизије се не могу прихватити као основани.

Имајући у виду изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Правилна је одлука суда о трошковима поступка.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

